

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz kordva:
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve:
Negyedévre . . 3 kor. 50 fl.
Félévre 7 kor. — fl.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Megjelen minden nap,
hétfő és
ünneputáni nap kivételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budainagy-útca 151. szám,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Telefon: 141. szám.

Főelölts szerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Főmunkatárs: HAJDÚ JÓZSEF.

Tulipán-vászon.

Irta: dr. Apáthy István.

A szeretet és önfeláldozás jelképéből, a keresztből, a gyűlölet és hatalmi vágy gyilkos kardnak formálta markolatát. A magyar hazafiság jelképéből, a tulipánból, az osztrákok álnoksága és haszonlesése elősdi növényt termelt, mely elszívja a magyar nemzet éltető nedveit, meghamisítja és rossz hirbe dönti Magyarországot iparát.

Osztrák gyárosok tulipánkalapokkal rakják meg a vidéki városok üzleteit és hazafiatlan magyar kereskedők, tudva, rosszhiszeműen magyar gyártmányként varrják a jámbor vevő nyakába a gyalázatos rossz portékát. A jámbor magyar pedig, ha rossz is, büszkén viseli a tulipánkalapot, azzal a bizalommal, amelylyel hajdan durva darócba járt az önérzetes amerikai polgár, mert otthon más nem készült és az angol kéz szötte finom posztó égette volna testét.

Osztrák vászonra tulipánt festenek védjeggyül s a magyar kormány oltalmazza ezt a tisztán megtévesztésre szánt jogát, sőt magyar gyárosnak meg sem engedi, hogy ő tulipánvásznat hozzon forgalomba.

Mert, ha mi törvényeinkbe a magyar érdekeknek valamelyes védelmét iktattunk, ha valamely bajunkra orvosságot keresünk és nagynehezen találunk: akkor tüstént adunk ellenszert az osztrákok kezébe, mely a magyar orvosság hatását tönkre tegye. Hiába! Nekünk csak olyan törvényeket szabad alkotnunk, amelyeket az osztrákoknak törvényes alapon ki lehessen játszani. Nekünk csupa olyan puskáink vannak, melyet csak akkor sülnék el, ha az osztrákoknak sikerült azokat ellenünk fordítani.

Pedig kedves szomszédainknak nem is igen érdemes azokat az ellenszereket keresniök. Mindennél hatalmasabb ellenszere az orvosságnak az, ha nem adják be a betegnek. Hozhatunk mi akármilyen törvényt a magunk javára. Egyszerűen nem hajtják végre, mert nem büntetik meg a törvény rendelkezései ellen vétőt. Azok a törvények nem hagyhatnak a rosszhiszeműségnek annyi egerutat, amennyi tárt kaput nyit a menekülésre hatóságaink eljárásának lanyhasága.

Ha egy kalapos szakember magyarnak adja el a tulipánkalapot, melyről szinte le sir az osztrák kéz nyoma, elég azt mondania, hogy ő nem tudott annak osztrák eredetéről. Hiába van oda ragasztva a bélés alá az osz-

trák gyárosnak minden szakembertől jól ismert, sőt még laikusnak is fölismerhető cédulája: ha a kereskedő azt mondja, hogy nem tekintek a kalap bélésére alá, jóhiszeműségét a hatóság, igazolva látja. Azzal már nem törődik, hogy a kereskedőnek, mikor az árút átvette, a számlán jelzett áruszámokat okvetlenül össze kellett hasonlítani a kalap bélésére alatt ama cédulára írott számokkal. A vevő hiába panaszol, a magyar ipart igazán pártoló kereskedők hiába zugolódznak, az iparvédő egyesületek hiába követelődnek: aki jóhiszemű, az nem vétkes.

És merőben hiába adta ki Kossuth Ferenc is a maga ismert rendeletét, melyben megengedi, hogy a hatóságoknak az 1878. V. t.c.-nek a magyar büntető törvénynek 61. §-át és az 1884. XVII. t.c.-nek, az ipar-törvénynek 58. §-át végre is szabad hajtaniok. E törvények értelmében a jelzésük, vagy csomagolásuk, vagy egyébként magyar eredetet szinlelő de idegenben készült áruk elkobozhatók, sőt el is kobozandók. Ugyan melyik főkapitány, kapitány vagy rendőrfogalmazó fog a maga délelőtti pohár söréről, vagy a maga délutáni kaláberéről lemondani azért, hogy az üzletekbe betekintsen. Elég, ha elkobozzák azt, amit az ember oda visz a rendőrségre. Hiszen a nürnbergiek is csak azt akasztották föl, akit megtudtak csipni. A mi rendőrségünk azonban a közönségtől várja, hogy csipje meg számára a tolvajt.

A mi törvényeink elkobozandónak ítélik a megtévesztésre szánt árukat, de az osztrákokkal egyezményt kötünk, amelynek értelmében magunk is bejegyezzük és oltalmazzuk az ő védjegyüket akkor is, ha azok a védjegyek egyenesen a magyar eredetet kívánják hazudni a vevőközönség előtt.

Ilyen hülyeséget a törvény nem fogadhatott és ilyesmire nem fogadhatott el osztrák pátenst a hallgatag gyakorlat. Ám ne kobozzuk el a Kossuth-fénymázt, ha rajta van, hogy a »H. Hartmann's Sohn et Co., Wien« cég készíti. Csakhogy a Kossuth-os címke nem azt mondja, hanem »Legfinomabb magyar nemzeti Kossuth-fénymáz«-ról beszél.

Igazán nem tudom, mit gondol magában a magyar kereskedelmi miniszter, amikor megparancsolja a megtévesztő áruk elkobozását; de azért rendre utasítja azt a hatóságot, amely, amint Szegeden történt, az ilyen módon forgalomba hozott árút elkobozta. Az osztrák árút a magyar tárgyú védjegy csak addig oltalmazhatja, a

meddig az áru vagy annak csomagolása a védjegygyel egyenlően láthatólag ott viseli az osztrák cég, az osztrák gyártási hely fölírását is. Ha ezt a fölírást a gyáros szándékosan mellőzi, nyilvánvaló a megtévesztés szándéka, nyilvánvaló a csalás; és nincs olyan pátenst, de nincs olyan magyar miniszter sem, aki nekem, magyar hatóságnak, megtilthassa, hogy az ilyen áru el ne kobozzam. Ellenségeink védelmében idáig már csakugyan nem mehetünk?

Szinte kacagtató, hogy magyar hatóságok oltalmazni tartozzanak osztrák árukon, mint azoknak védjegyét a tulipánt, a turulmadarat, a magyar koronát, Kossuth Lajos képét, a szárguldo csikost. Az ilyeneket ne legyen szabad elkobozni? Hát a védjegy oltalma nemcsak védelemre való? Nem csak arra, hogy az áruján más is hasonló jegyet alkalmazva, ne bocsájt-hasson forgalomba silányabb utánzatokat és ne élhessen vissza valamely árunak már megszerzett jóhírével?

Jogtalan támadásoknak is lehessen köpönyege a védjegynek nyujtott oltalom?

Olvasom, hogy Kossuth Ferenc a védjegyekről szóló 1890. II. és az 1895. XLI. t.c. módosítását elhatározta. Mit fog ez használni, ha az új törvény megint az Ausztriával kötendő vám és kereskedelmi szövetség határozmányaira fogja bizni úgy, mint 1890. II. tc. 32. § a, hogy »milyen feltételek alatt tegyenek az Ő felsége többi királyságai és országai területén lajstromozott védjegyek« a magyar »törvényben biztosított védelemben részesítendők.« Ausztriával remélhetőleg nem fogunk tovább kiegyezést kötni. Tartson tehát a mai állapot 1917-ig? Tovább is az 1858. dec. 7-én kelt osztrák császári patens adjon szabadalmat az osztrák visszaélésekre Magyarországon?

Én addig is elkoboznék minden tulipán-vásznat; mert elvégre egy idegen állammal kötött szerződés vagy szövetség még sem lehet arra való hogy a mai törvényeinket kijátsza!

Az értelmiségi középosztály bajai.

Az egészség.

I.

Az értelmiségi középosztály bajai közül kétségtelenül első helyen áll a szellemi egészségügynek igen rossz állapota. A szellemnek antihigienikus nevelése kezdődik már a legkisebb gyermekkorban, amikor a fejlődő gyermek képzelőtehet-

ségét a kísérletekkel és boszorkányokkal teli mesékkel gyötrik, nem is számítva azt a hátrányt, amit a való élet távol álló képzeleti tárgyakra irányított, emberfölötti hatalmakkal operáló gondolati irányzat okoz azáltal, hogy a fejlődő elmét elvonja a körülötte lefolyó élet való magyarázatától is.

Azokat az apróknak látszó csorbákat, amiket a gyermek gondolkozása akkor kap, amikor kikerülhetetlenül kénytelen érintkezésbe lépni az életnek megmásíthatatlan tényeivel, gyakran az egész élet sem tudja kiköszörölni.

Pedig a gyermeket az élet sokkal jobban érdekli, mint a mese és a nyugaton már elterjedt természettudományi elbeszéléseket, például arról, hogy hogyan lesz a kenyér, a gyermekek legalább is olyan szívesen hallgatják, mint a legszembenek tartott meséinknek gyilkosságait és borzalmas kegyetlenségeit. Gondoljunk csak például a Janesi és Juliska történetére.

A reális élettől való elvonás azután folytatódik az iskolán át, a mikor a gyermek szellemét egyszerűen áthelyezzük rég letűnt korok idealizált, sőt legtöbbször meghamisított képzelet világába. Minél tökéletesebben sikerül keresztül vinni ezt a nevelési rendszert, annál hirtelenebb az átmenet a reális élet forgatagába.

A meleg ház párás légköréből a viharos téli éjszakába. Szerencés, aki egy nátha árán szabadul. A proletáriátus, nem érzi az átmenetnek ezt a kínos dilemmáját, az ő gyermekeik ugyanabban a rideg világban nőnek fel, amelyben az aggok végzik életüket.

De ha sikerül is sok embernek kigázolni szellemének maradandó kára nélkül ebből a szellemi sorvadásból, nagyon sokan vannak, akik soha nem nyerik vissza ép, egészséges gondolkozásukat. És ezt még fokozza az a mód, ahogyan az értelmiségi középosztály tagjainak agyvelejüket a megélhetés miatt dolgoztatniuk kell. Az agyvelő higiéniájának elengedhetetlen feltétele, hogy a munkát kellő pihenés váltsa fel.

Ma a pihenést kitölti az u. n. mellékfoglalkozás. Ez a mellékfoglalkozás gyakran egyáltalán nem marad a főfoglalkozás mögött, ami a reá fordított időt és munkát illeti. Másképpen pedig nem lehet megélni! És még szerencés az az ember, aki a saját foglalkozásának köréből kereshet mellékfoglalkozást. Például, ha a tanár ur magánórákat ad. De a szellemi egészségnek leghatalmasabb megbontója az, ha valaki két, egymástól teljesen független foglalkozással kénytelen a kenyerét megkeresni.

Az a tanár, aki délután hivatalnok, az orvos, aki fordítóirodának dolgozik, vagy kliséket rajzol, vagy tudományos fényképeket gyárt és százával hozhatnám az ilyen példákat, az rablógazdaságot kénytelen űzni az emberi test legfinomabb legérzékenyebb műszerével, az agyvelővel. Mert mellékfoglalkozásnak voltaképpen kell lennie, hiszen éppen az agyvelejét foglalkoztató szellemi munkának nincsen jobb pihenés, mintha valami passziójával foglalkozhatik a napi robot után. Csak-hogy ez is műkedvelés legyen és ne újabb robot.

A mellékfoglalkozás rendszerint jobban erőlteti az agyvelőt, mint a szakma

és nézzünk csak körül, hány ember van ami értelmiségi középosztályunkban abban a szerencés vagyoni helyzetben, hogy nincsen mellékfoglalkozása. Hogy ez az állandó hiánya a koncentráció lehetőségének hátrányosan befolyásolja a szellemi termelés minőségét, azt kiegészítésül éppen csak megemlítem.

SZÍNHÁZ.

**** Rákócziért.** A tegnapi esti színelőadás, a Katholikus Legényegyletnek első nagyobb szabású nyilvános szereplése, olyan erőpróba-féle volt az Egylet számára. S ezt az erőpróbát az egylet fényesen kiállotta, mert megmutatta, hogy miképp képezheti tagjait oly előadói ügyességre, hogy nehezebb darabokkal is megbirkózhatnak. A tegnapi szereplők egytől egyig jól megállották a helyüket, fényes tanújelét adva az egylet életképességének, mely hivatva van a fiatalságot a jobb, a helyesebb irányba terelni. Az előadás a hazafias célra is telemes összeget juttatott.

Mozaik.

Választékosság.

Palotás Gábor építész és stílművész polgártársunknak a napokban közölt kérényé hatása alatt eddig már négy helyről is kaptunk szemelvényeket a választékos irasművészet gyönyörű virágaiból.

A beküldött esetekből röviden itt közöljük a legelőkelőbbeket. A történetek hitelességéről való felelősség azonban a beküldőket terheli:

Egy eszmadia elvtársunk ilyenformán dicsekedett az urnak nevelt fiúval: „Valahányszor fiamnak audenciát adok, mindannyiszor magára ölti szalon garnitúráját, melyben hangversenyeken is provokálja magát” . . .

A másik mese pedig arról szól, hogy egy szomszédos községben az új rektorné haragjában *csiszlik*-nek nevezte az odaváló cipésmestert, mert az alaposan agyonpuffantotta a rektorné asszonyság cipőjét.

A szegény megalázott művész aztán ilyenformán panaszkodott az odaváló papnak:

— Tiszteletes ur! . . . Kimondhatatlanság kimondani, hogy egy olyan bensőségu asszonyság, mint a rektorné, akkora illetlenséggel illetett, amidőn ugyanis *csiszlik* nevezettel fedezett! . . .

Az ankét.

Egy vasútas barátunké az érdem, hogy ezt a szólást följegyezte, jellemezni akarván vele a vasútasok hangulatát.

Az egyik szomszédos állomás főnöke künn sütkérezik a napon. Egyszerre csak rászól egy öreg kocsitoló munkásra:

— Hol van a tolató mozdony?

A munkás szalutál:

— Az ötödik vágányon, jelentem alálassan.

— És mit csinál ott?

— Jelentem alálassan ankétezik.

— ?? ?

— Igenis főnök ur. *Nem dolgoznak vele, se előre nem megy, se hátra, nem huz, nem tol, egy helyben vesztegel, magyarul: ankétezik.*

Szólt, sarkon fordult és szomorúan ballagott tovább.

Különös ismerkedés.

Egy hosszú, meg egy rövid legény állott a kapitány előtt, aki nem volt valami rózsás hangulatban. Éppen olyan lehangolt volt a hosszú legény is, kinek az arca úgy mutatott, mintha éretlen vackorba harapott volna.

— No, mi bajod van? — kérdezte a kapitány.

A hosszú legénynek a nyájas meg-

szólításra még keserűbbre formálódott az ábrázata.

— Kérem alálassan, mulattam, aztán ez a nem tudom kiféle oda ugrott hozzám s úgy vágott pofon, hogy ijedtemben a masina is meggyuladt a zsebemben. Pedig én nem bántottam, most láttam életemben először.

— Igaz ez? — kérdi a kapitány a másiktól.

A rövid legény egyet ránt a vállán s azt mondja:

— Minek csavarnám a dolgot kéröm, igaz. Én se láttam ötet sosé, meg szerettem is, mert nagyon szépen danol.

— Mért ütötted hát mégis pofon?

— Hát meg akartam vele *ösmerkedni!* . . .

Előfizetési felhívás.

A kezdődő negyedévvel új előfizetést nyitunk lapunkra.

Eddigi munkálkodásunk s lapunk irányának becsületes őszintesége fölment bennünket az alól, hogy igaz s jóakarátú törekvéseinkről újból biztosítsuk az olvasó közönséget.

Az igazságot s a közönség érdekeit irtuk fel lobogónkra. Erőnk, minden képességünk, lobogó harkétségünk a közönségé. A legtisztább hazafiság, az igazság és a szabad eszmék harcossai vagyunk.

Mi reánk minden igaz ember számíthat. Akinek igaz ügyben támogatás kell, az forduljon hozzánk.

Mi a közönséghez fordulunk. Bizalommal, szeretettel szolgálatra és haragra készen. Csak jóakarátú támogatást s bizalmat kérünk ezután is.

A Kecskeméti Lapok szerkesztősége.

A Kecskeméti Lapok előfizetési ára:

helyben, házhoz hordva:

Egész évre 8.— kor.
Fél évre 4.— kor.
Negyed évre 2.— kor.

vidékre, postán küldve:

Egész évre 14.— kor.
Fél évre 7.— kor.
Negyed évre 3.50 kor.

NAPI HIREK.

Miss Maud Allan.

A csodatáncosnő vasárnap esti szereplése elé várakozással, teljes érdeklődéssel nézett a kecskeméti közönség s ennek az érdeklődésnek eredménye, hogy — dacára a másfélszeres helyáraknak — az összes helyek elkelték.

Mindenekelőtt konstatáljunk egy szembeszökő tény. A közönség feltűnő hidegen fogadta a művésznő egyes produkcióit, a függöny leeresztése után alig hangzott fel taps. Mi ennek az oka?

Könnyű megállapítani: a közönség csalódott. Hála a szörnyű módon izléstelen reklamirozásnak, mely a *mezitelen* táncosnő fellépését hirdette, avval a várakozással mentek oda igen sokan, hogy itt valami észbontó, érzéki produkciókban, pikáns jelenetekben lesz részük. Hát aki ezt várta Miss Allantól, az alaposan csalódott. Nemesak hogy a legesekélyebb frivolság nem volt mozdulataiban s tán-

cában, de el lehet mondani, hogy ilyen *fehér* estélyre régen volt a kecskeméti színháznak, mint épen a mezitelen táncosnő felléptekor.

Teljes mértékben igaz van egyik pesti lap cikkirójának, mikor azt mondja Miss Allanról, hogy nála a mezitelenség nem cél, hanem eszköz célja elérésében. Mikor belefog táncába, művészete teljesen feledteti a nézővel szokatlan megjelenését s senkinek nem jutnak eszébe frivol gondolatok, senki sem nézi azt, hogy mi van rajta és mi nincs rajta, hanem mindenki a legigazabb, aesthetikai értelemben vett gyönyörűséggel merül el Miss Maud esodálatos és lebilincselő művészetének szemlélésébe.

Egészen új irányt képvisel az ő törekvése. A hanglejtésekben kifejezett zenét mutatja be. Hogy ez mennyiben sikerül neki, arról nem lehet így szólni, az egyéni felfogás dolga. Hanem az az egy bizonyos, hogy ezek a taglejtések, ezek a plastikus mozdulatok, tehát ez a tánc szerep annyi gyönyörűséget az igazi széperl kelkesülő nézőnek, mint akár ötven „Vig özvegy” és aki ezt várta a művésznő vásárnap esti szereplésétől, az nem bánta meg, hogy megjelent ezen az excentrikus előadáson.

(ys.)

○ Kecskemét, április 2.

— **A Nőegylet a szegény menházban.** A Kecskeméti Jótékony Nőegylet — mint jeleztük — nagyszombaton a városi szegénymenházban, az ott tartózkodó 94 elagottat megvendégelte hussal, kalácsal és borral. — A Nőegylet részéről a kiosztásnál jelen voltak: királyné, Falta Lászlóné, Kozma Jánosné, Falta Irénke és Novák K. Ernő titkár.

— **Elfelejtett évforduló.** Rákóczi utolsó országgyűlését az Onod község melletti Múhi pusztán, a körömi síkságon tartotta meg a Sajó és a Hernád folyók összefolyásánál, hol IV. Béla király seregét szétverték a tatárok. Sajnos azonban, e két történelmi eseményről nevezetes Múhi pusztát semmi emlék nem jelöli, de — úgy látszik — megfeledeztek a borsodiak is az idejű évfordulóról, noha a nevezetes nap fordulója 6—7 hét múlva elkövetkezik. Az ónodi országgyűlést eredetileg Gömör-Rozsnyóra tervezték 1707. február 24-ére, de a zord téli időjárás folytán számos vármegye követé nem tudott idejében megérkezni s így halasztották el az országgyűlést Ónodra május 16-ára.

— **Vonatkesés.** Hétfőn az esti vonat, melynek 7 óra 38 perckor kellene megérkeznie, csekély 2 órai késéssel, 9 óra 48 perckor futott be a kecskeméti állomásra. A nagy késést az okozta, hogy Monoron a mozdony harmadik tengelye az olajtartó hibás működése miatt kigyulladt s emiatt a vonatnak két órát kellett Monoron vesztegelnie, míg a táviratilag két segélymozdony a budapest—nyugati pályaudvar gépházából megerkezett.

— **A Tisza áradása.** A Tisza a nagy hó és jégolvadások következtében mindjobban és jobban árad. Arad és Obecse védtöltéseit a toronymagasságra emelt jégtorlaszok miatt a Tisza áttörte és elöntéssel fenyegeti a vidéket.

— **Füretlen tanterem.** Tekintetes Szerkesztő ur! Tudva azt, hogy b. lapjában mindenkor helyet adott a közönség jogos panaszainak, kérjük, tegye közzé az alább elmondandókat is. — Az első

kerületi iskolában ma volt a husvéti szünet után az első tanítás. A tantermeket virágvasárnap előtti szombaton fűtötték utoljára s mivel, kivéve az utolsó pár napot, azóta meglehetősen hideg, szeles idők jártak, a termek alaposan kihűltek. Nagyon természetes tehát, hogy, erre való tekintettel, a helyiségeket nem mint máskor, reggel 7 órakor, hanem már előző nap este be kellett volna fűteni. De mi történt? Nemesak hogy előző este nem fűtöttek, hanem egyáltalában be sem fűtötték a tantermeket. Nahát, ez mégis csak hallatlan. Gyermekünknek, akiket mi otthon minden bajtól, veszedelemtől féltve őrzünk, 8 C foknyi temperaturában kellett végig dideregni ott három hosszú órát s tizenegy órakor kékre zöldre fázva, dideregve jöttek meg az iskolából. Nem tudjuk kinek lehet köszönni ezt a mulasztást, de erősen hiszünk, hogyha a dolog az intező körök tudomására jut, hamarosan segítve lesz a bajon. Ezt kívánja a több száz iskolás gyermek érdeke. — Fogadja Szerkesztő ur . . . stb. Több tanítató szülő.

— **Új posta állomások.** A magyar államvasutak igazgatósága értesítette Kecskemét városát, hogy Agasegyháza és Könesög állomások főnökeit az egyszerű levelek fölvetelével megbizta. Így hát április 16 tól kezdve Agasegyháza és Könesög állomásokon leveleket is lehet földadni.

— **Talált ridikül.** Özv. Farkas Ferencné virágárusnő tegnap a Nagy-körösi utcán egy ridikült talált, melyben 6 korona 56 fillér volt. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

— **Gondatlanságból halál.** Említettük, hogy Bebőkné a negyedik tizedben leszűrte a forró krumpli levét egy mosdótálba és a két éves Miska fia beleesett. Égési sebei oly súlyosak voltak, hogy a kórházban hétfőre rettenetes kínok között kiszenvedett a parányi ártatlan lélek. — Anyák tanuljatok!

— **Megvadult lovak.** Hétfőn délután a Rákóczi úton kifelé haladt egy két lovas kocs. A törvényszéknél hirtelen megvadult mind a két ló valamitől és eszeveszett futással iramodott a vasút felé. A kanyarultnál az egyik ló elesett, a kocs felborult, a kocsis messze kiesett, az istárgok elszakadoztak és esodálatosképpen bórhorzsoláson és az összetörött kocsin kívül nagyobb baj nem történt. A rendőrség nyomozza a vigyázatlan kocsist.

— **A dupla maláta sör a legjobb gyógy- és élvezeti ital.** Poharankénti kimérés Kecskeméten csakis *Dunszt és Pintér „Royal” szállodában*, 2 decis pohárral 20 fillér; után át kimérve félliter 46 fillér, 1 liter 88 fillér.

A magányos nő halála.

Napokig temetetlen.

Tegnap reggel az ötödik tizedben, Vadász utca 335. számú házban egy öreg nő hulláját találták, akinek nevét a házbeli nem tudták. A hulla már oszlásnak indult, amikor észre vették és kiszállították a kórház hulla kamrájába, a hol a boncolás is megtörtént tegnap.

Az eset részleteiről a következőket adjuk:

Az ötödik tized 335. számú ház tulajdonosa özv. Mester Gergelyné, akihez pár hónappal ezelőtt beállított egy idős asszony és csekély fizetésért kivett egy parányi szobát lakásul. A házban a tulajdonosnőn kívül többen is laknak, de a „magánzó” öregasszonynak még a nevét sem tudta senki. Néha napokig nem

látták, vagy ha látták, akkor kerültek, mert félték tőle skrupulusai miatt.

Azt hangoztatta, hogy aki az ajtaja előtt el mer menni, azt bottal leüti mint a kutyát. Csak természetes, hogy a békét szerető népek kerültek az öreg asszonyt és még csak tudomást sem vettek létezéséről.

Igy történhetett meg, hogy *hatnyolc napig nem vették észre halálát és a megholt öreg asszony hullája már oszlásnak is indult.*

Az egész nagyhéten nem látta senki a házbeli közül, de mert nem törődött vele senki, mert nem engedett magához közel senkit, de meg nem is ismerte senki, tehát nem is kíváncsiszkodott senki holléte iránt. Máskor is megtörtént, hogy több napig távol tartózkodott a háztól. Fel sem tűnt senkinek.

Husvét hétfőjén megjelent a levélhordó és egy levelet akart kézbesíteni neki. Mesterné, a háziasszony, azt mondta: — Tessék kézbesíteni, ott van a lakása.

A levélhordó kopogtat, azután zörget, később különös bűz ütötte meg az orrát és most már a házbeliakkal a lakásba nézettek, ahogy lehetett az elfüggönyözött ablakon át.

A dolog kezdett gyanússá válni és rendőrt hívtak s akkor felfeszítették az ajtót. Borzadva látták, hogy a 84 éves öreg nő a szoba közepén fekszik holtan.

Ruhái kuszáltak, ami a hirtelen jött halállal való vívódásra engedett következtetni. A szobában rettenetes hulla bűz terjedt szét, úgy, hogy már ebből lehetett tudni a halálnak napokkal azelőtt való beálltát.

A rendőrség hamarosan kinyomozta a nevét is az embergyűlölő nőnek Fazekas Erzsébet személyében. Kivitték a kórházba, ahol ma a törvényszéki kiküldöttek jelenlétében felboncolták és az orvosok szívszélhűdést állapítottak meg a hulla. A bűntényt kizártnak tartják. A halál bekövetkeztét 5—6 napra lehet tenni.

A szerencsétlen öregasszonyt ma eltemették.

Eladó birtok!

Ballószögben, az izsáki-ut mentén, épületekkel ellátott 8 hold

**3 éves szőlő,
11 hold erdő,
9 hold szántó**

— kisebb parcellákban is — kedvező feltételek mellett eladó.

Ugyanott eladó 70 szál teljesen száraz, szerszámmal való akácza.

Czím a kiadóhivatalban.

Házhelyek kiosztása.

A Vágóközön, közvetlenül a Mária-város alatt, 18 ház hely a városi tanács által jóváhagyott részletekben szabadkézből eladó.

Az egyes ház helyeken levő szőlők, valamint élőfák is mind érintetlenül maradnak és rögtön a vevő tulajdonába mennek át.

Közelebbi felvilágosításokkal szolgál alulirott, akinél a térkép is megtekinthető, a fizetési feltételek megtudhatóak s a vétel eszközölhető.

Grosz Ignác

liszt-, só és korpá raktára, kéttemplomköz.

A gyermekek kiválóan fejlődnek vele és nem szenvednek emésztési zavarban.

Kitünően bevált hányás, bélhurut, hasmenés stb. esetén.

A bel- és külföldön sok ezer orvos ajánlja.

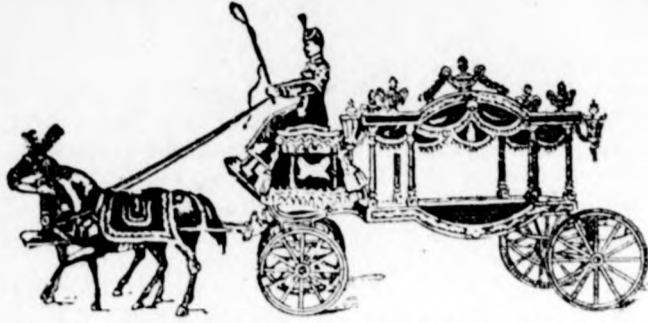
Legjobb táplálék egészséges és gyomorbeteg gyermekeknek.

Kapható gyógyszerárakban és drogeriákban.

Diet. tápláló szerek gyára Kufeké R., Wien, I. és Bergedorf-Hamburg.

Legújabb temetkezési vállalat és nagy sirkőraktár!

A n. é. közönség becses tudomására hozom, hogy
a Vásári-nagy-útca 117. sz. alatti saját házamban

temetkezési vállalatot és nagy sirkőraktárt rendeztem be.

Vállalkozom a temetkezéshez tartozó mindennemű felszerelés, nevezetesen: koporsók, koszorúk, virágok és sirkővek gyors és pontos kiszolgáltatására különféle nagyságban, a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig, a lehető legolcsóbb és legjutányosabb árak mellett. — Kecskemét, 1907. február hó.

5028

Kiváló tisztelettel:

50—23

KÜHLMAYER FERENCZ

koporsó- és sirkőraktáros.

Eladó ház.

V. tized, Tehén-utca 268. sz. alatt ujonnan épült szép, modern HÁZ, mely áll 3 szoba, üvegezett folyosó, egy konyha, élesztár, 2 lóra való istálló, kocsiszín, szivattyus kút és egy nyári konyhából, szabad kézből örökáron eladó. Értekezhetni a tulajdonossal: VI. tized, Csongrádi-nagy-utca 194. szám alatt. 5110—20—15

59/1907. vgh. számhoz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy a kecskeméti kir. Járásbíróságnak 1906. évi Sp. IV. 408/4. számú végzésével dr. Aszódi Géza kecskeméti ügyvéd által képviselt Aszódi Testvérek felperesek részére Várady Gyula és neje Plachy Lujza alperes ellen 104 korona 96 fillér követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesnél lefoglalt és 676 koronára becsült ingóságokra az 1907. V. 13/2. járásbírósági számú végzéssel az árverés elrendeltetvén, annak Kecskeméten, alperesek lakásán I. tized, 199-ik számú házban leendő megtartására határidőül 1907. évi április hó 5-ik napján délelőtt 9 1/4 órájára tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt bútork és egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kecskeméten, 1907. márc. 20 án.

Fritz Mór

5220—1—1

kir. bír. végrehajtó.

Pfaff - **varrógépek**

Eredeti
az állványokban **golyós-csapágyakkal**
legszebb varrásra,
== **himzésre és stoppolásra** ==
kiválóan alkalmasak!
Egyedüli raktár: ==
Téby Lajos mechanikusnál
Kecskemét, Beretvás - szállodával szemben,
III. tized, Koháry-utca 194. sz.

Szőlő-eladás.

A vágójárásban, közvetlen a kerekgyházi vasút **szarkási megállójánál, 14 hold szőlőföld**, a melyből 8 hold már be van ültetve, (az ültetés harmadik éves) esetleg 1—2 holdas részletekben is **szabadkézből eladó**. Az eredeti vételárat a vevő a szokott feltételek mellett, 20 év alatt fizethetné közvetlenül a város pénztárába. — Bővebb értesítést adnak: **dr. Kovács Pál** jogtanár, Nagykőrösi-utca 4. sz., **dr. Hegedűs Ferenc** ügyvéd Csongrádi-nagy-utca 98. sz. és **dr. Fodor Sándor** ügyvéd.

Az Első Kecskeméti Conservgyárban
egy szorgalmas
kereskedő-segéd
— jó kézírással —
mint **segéd-raktárnok**
alkalmazást nyer.

Gyulai Károly

épület- és műlakatos, városi kútmester

Kecskeméten, Csongrádi-nagy-utca 1. szám.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy

Kecskeméten, Csongrádi-nagy-utca 1. szám alatti
műhelyemben

Walsler Ferencz tűzoltási szerek és szivattyúk gyára, harang- és fémöntöde budapesti cég elismert

szivattyú gyártmányaimból

raktárt létesítettem.

Raktáron tarok:

dús választékban, jutányos árak mellett, azonnali szállításra **szívó szivattyúkat**, **szívó és emelő szivattyúkat**, **szívó és nyomó szivattyúkat**, **szívó és fecskendező szivattyúkat**, **emelyű**, valamint **lendkerék hajtásra**, továbbá **építkezési szivattyúkat**, **cséplőgép fecskendezőket**, úgyszintén különféle szivattyúkhöz **szükséges alkatrészeket**. A szivattyúk kifogástalan szerkezetéért és a felhasznált anyagok jóságáért **szavatolok**, ezenkívül pedig elvállalom a szivattyúk helyszíni **szerelését**, **régi szivattyúk javítását**, valamint mindennemű **épület- és műlakatos munkálatot**. Amidőn a raktáron álló szivattyúk megtekintésére a n. é. közönség nagybecsű figyelmét felhívom és megtisztelő pártfogását kérem, — ajánlom magam

kiváló tisztelettel:

5124—30—12

Gyulai Károly.